

HÍRVEJŐ

2008.

4.

A MAGYAR ÁLLATORVOSI KAMARA PEST MEGYEI SZERVEZETÉNEK LAPJA

Visszatekintés

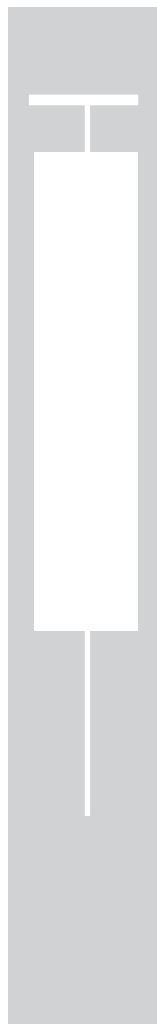
Lerágott csont

Honnan tudod?

Ár és érték kapcsolata

Honlap

Kézi hajtány

**A Magyar Állatorvosi Kamara
Pest megyei Szervezetének
elérhetőségei:**

dr. Kárpáti László
elnök
telefon: 20-934-1276
e-mail: karpatidr@t-online.hu

dr. Mohai Imre
alelnök
telefon: 30-953-1242
e-mail: mohaifamily@vnet.hu

dr. Hirmetzl Gábor
titkár
telefon: 30-894-8525
e-mail: ghirmetzl@vnet.hu

dr. Keresztes Zsolt
ügyvivő
telefon: 30-411-4315
e-mail: dunavet-bp@externet.hu

KAMARA
fax: 26-385-596
e-mail: maokpest@dunainfo.net
postacím: Keresztes Zsolt dr.
2022 Tahi, Szőlő u. 13.

A MÁOK Pest megyei Szervezetének negyedévenként megjelenő lapja Megjelenik 420 példányban
Felelős kiadó: dr. Kárpáti László
Felelős szerkesztő: dr. Mohai Imre
Tervezés, tördelés: Kerék Antal (VikArt)
Telefon: 20-997-1298
Nyomda: Grafilux Nyomda, Dabas
Telefon: 06-29-560-440
A lapban megjelent hírdetésekért a szerkesztőség nem vállal felelősséget.

Visszatekintés

Kissé szokatlan, hogy november közepén, az „év végi hajrá” előtt értékeljük a 2008-as esztendőt. A Hírvető új megjelentetési rendje azonban erre késztet, hiszen a következő lapszám csak valamikor februárban kerül a postaládákba.

Sajátos visszatekintés lesz, előretekin-téssel vegyítve, hiszen a jövő mindig izgalmasabb, mint a múlt. A múlt tanít, de megváltoztathatatlan, a jövő még formálható, alakítható. Ebből érdemes kivenni a részünket.

Az év elején fájdalmas veszteség ért minket, elhunyt **dr. Vona Ferenc** a MÁOK Pest megyei szervezetének korábbi elnöke. Meghatározó személyisége volt karunknak, emlékéit és szellemiségét megőrizni megtisztelő kötelességünk.

Februárban került sor a tisztújító választásokra, amelyet két lépésben tudtunk csak megtenni. A kétnapos továbbképzés első napjába iktatott közgyűlés megválasztotta a tisztségviselők zömét, az országos és megyei küldötteket. A bizottságok megválasztása csak második körben történt meg, ezt volt a küldöttgyűlésünk első fontos feladata.

Elgondolkodtató, hogy köztestületünk jelentős eseményeihez a határozatképességet nem tudjuk biztosítani, vagy – mint ahogy az idén is történt – csak néhány óra erejéig sikerült.

Talán sokan gondolják úgy, hogy nem rajtuk múlnak a dolgok.

A téli időszak zárásaként rendeztük meg a Pest megyei Állatorvos Bált Ráckevén, elegáns környezetben és jó hangulatban. Méltón ahhoz, amiért a bált Vona dr. útjára indította, és aminek a szervezéséből még súlyos betegségében is kivette a részét. Folytatni kívánjuk ezt a nemes hagyományt, de megváltozott kerektek között.

A következő nagy esemény az országos tisztújítás volt, amelyben a Pest megyeiek jól „szerepeltek”. Dr. Kurucz János lett a szervezet alelnöke, rajta kívül egy országos elnökségi tag, és több bi-

ez a szakasz lezárult, és a továbbiakban az erőnket a feladatmegoldásra koncentrálnálhatjuk.

Május végén került a küldöttgyűlés elé az előző évről szóló költségvetési beszámoló és az új esztendő pénzügyi terve. Szervezetünk gazdálkodása stabil, a megtakarításunkat ugyan érdemben nem növeltük, de az kamataival együtt lekötésben van.

Minden folyó kiadásunkat takarékoságra törekedve az évi bevételből rendezni tudjuk. A megmaradó pénzeket – ezek nem a szó szoros értelmében vett

zottsági tag pozíciót betöltő kollégánk képviseli szervezetünket a MÁOK vezető testületeinek munkájában.

A **új megyei vezetőség** zökkenőmentesen vette át a feladatokat, amiben fontos helyet kapott az új tagok friss lendülete, kezdeményező készsége.

A korábbi időszakhoz képest sok energia ment el szervezeti dolgokra. Lemonadások miatt májusban és novemberben is választanunk kellett, hogy a törvényben előírtaknak megfelelően a tisztségviselők létszáma teljes legyen. Remélem, hogy

megtakarítások, hiszen javarészt szponzori bevételek – tudjuk olyan célra fordítani, mint pl. a **pályakezdő pályázat**.

Ennek részleteiről a korábbi lapszámokban olvashattatok és a tapasztalatainkat folyamatosan megosztjuk veletek. A pályázat eredményéről elsősorban a támogatást elnyerők tudnak nyilatkozni. Számunkra az eddigiekből az a legfontosabb, hogy igazán támogatásra méltó fiatalokat ismertünk meg, akiknek a beilleszkedéséhez és elindulásához hozzájárulhattunk.

A nyár elején, Cegléden emléktábla-állításal és a szokásos szakmai programmal emlékeztünk meg Kómár professzor Úrról, és posztumusz kitüntetést adtuk át **dr. Kökény Gábor** özvegyének. Jövőre a Kómár-nap megújult formában kerül megrendezésre, ebben elvi egyetértés van az alapítók között, a részletek pontos kidolgozása azonban még folyamatban van.

A nyári időszakban a Vezetőség teljes létszámban nem tartott ülést, a napi ügyek intését határozattal az elnökelnök-titkár hármásra testálta.

Nem maradtak azonban munka nélkül a többiek sem, hiszen az eboltás körül kialakult helyzetben az országos szintű szabályozás megalkotásában on-line részt vettek.

E miatt augusztus végén az országos küldöttközgyűlés összehívására került sor, amelyen – sok módosító javaslattal és hosszas vita után – elfogadtuk **az özszevezetési eboltás új kamarai szabályzatát**.

Röviddel ezt követően tartottuk az első őszi vezetőségi ülésünket, rendhagyó módon, Budapesten a fővárosi Szervezet új irodájában. Dr. Gönczi Gábor orszá-

gos elnök tájékoztatta a jelenlévőket a szabályzat megszületésének előzményeiről, az eboltás körül kialakult helyzetről és arról, hogy milyen folyamatban lévő ügyek vannak, amelyek az akkor ismert képet jelentősen befolyásolhatják.

A megbeszélésen jelen volt dr. Pintér Zsolt fővárosi elnök is, aki kedves szavakkal köszöntve minket megerősítette, hogy a maga részéről maradéktalanul támogatja a ráckevei bálon megfogalmazott azon célt, hogy a jövőben az állatorvos bál Pest megye és a Főváros között rendezése legyen. A két területi szervezet együttműködése ezzel nem merül ki, sőt ez inkább annak az egymásrautaltságnak a jelzője, amely a nagyrészt hasonló, helyenként szinte megegyező helyzetükből következik. Szükség van a folyamatos kapcsolattartásra és olykor az egyeztetett fellépésre is, mert a Kamara érdekvédelmi feladatainak csak így tudunk hatékonyan megfelelni.

Az előttünk álló év nem túl biztató, a körvonalazódó és egyre konkrétábbá váló gazdasági visszaesés bizonyosan nem segíti a mindennapjainkat, egzisztenciálisan komoly veszélyt hordoz. A kényelv-betegség miatti zárlat szinte az egész megyére kiterjed, a korlátozó intézkedések az állattartók számára szokatlanok és nehezen kezelhetők.

Van tehát feladtunk bőséggel. Talpon maradni, és segíteni a magyar gazdálkodók fennmaradását, a kisállat-gyógyászatban tovább emelni a szakmai színvonalat, és támogatni az igényes állatorvosi ellátás mind szélesebb körű térnyerését.

Ehhez kívánok elszántságot és jó egészséget minden kollégámnak.

dr. Kárpáti László

Lerágott csont

Ha valami évek óta téma, ha úgy ítéljük, megvilágítottuk minden oldalát, ha a dolgok csendben, nagyobb zökkenő nélkül mennek, gondolhatjuk, minden rendben, nincs miről beszélni.

Aztán repül egy kő, csobban az állóvíz, és ismét üggy kerekedik. Nem kínozom tovább az olvasót.

A régi-új történetben az ügyeletről lesz szó ötödször, új aspektusból.

A történet előzménye röviden: a monori kerületben új vezetőségi tagot kellett választani, aki a kollégák képviseletén túl az ügyelet összeállításáért is felelős. Az átmenet idején egy fiatal kollégánk az ügyvivőtől kapott lista alapján elkészítette az ügyeleti listát, és szét is küldte a kerületi kollégáknak. Ebbe valamennyi, a kerületben működési engedéllyel rendelkező állatorvos beosztásra került.

És ezen a ponton eldőrdült a bodzapuska.

Egyik kollégánk, többek szószólójaként megrökönyödéssel vette tudomásul a lépést, és a Vezetőségnek írt levelében egyértelműen tudatta, hogy nem kíván részt venni az ügyeleti szolgálatban, amint azt amúgy sem tette. A levél elektronikus formában azonnal körbeutazta nemcsak a Vezetőség tagjainak számítógépét, hanem a küldötték listájára is felkerült, aminek igen élénk levelezés lett az eredménye (az erről szóló szemelvény-gyűjtemény publikálásától több vezetőségi tagunk elzárkózott, bár karakteres véleményt közölt a lista

kb. 25 tagjával, azonban nem kívánta személyes gondolatait megosztani a lap olvasóival).

Az ügyeletért senki nem lelkesedett, de amint az egyik levélben olvasható volt: *„Én kifejezetten utálok ügyelni, és ellenzem is, de mivel egyelőre ez a törvényes rend, ügyelek, illetve úgy nem ügyelek, hogy elcserélem, helyettesről gondoskodom. Adót fizetni sem szeretek (szerintem az is törvénytelen, legalábbis a mai rend szerint), de nem próbálom meg nem tenni.”*

Másik vélemény szerint: *„Amíg kell, addig ne legyenek egyenlők és egyenlőbbek, már pedig az egyenlőbbek azok, akik nagyobb tudnak kiabálni. Ha egynek lehet felmentése, akkor borul a rendszer (mert én leszek a második!). Az ügyeletet megtagadónak meg kellene írni, hogy sajna a demokrácia ma úgy működik, hogy joga van ahhoz, hogy más véleménye legyen, de a többséghez igazodni kell. És nem az vezényel, aki erősebben szól!”*

Az egyik küldöttünk leírja, hogy menyire nem szeret hiábavalóan ücsörögni egész hétvégén a munkára várva. Többekkel azonos véleménye szerint a kötelező ügyeletért természetesen járna pénz, ami további problémákat vet fel. *„Ezért az ügyeletért hivatalosan nem kapunk pénzt, de mi azért kiokoskodtuk, hogy az általunk befizetett kamarai díjból kifizetjük magunkat. A kapott összeg azonban nemhogy neveltséges, de szerintem megalázó is. Én amióta ez létezik, nem veszem fel.”*

Nem köntörfalazott az a vezetőségi tag, aki rövid levelében egyértelműen foglalt ál-

lást: „*Én – minden tisztelem ellenére – főfátlannak érzem a tiltakozót. És perrel is fenyegetőzik? Bár pereskedhetnének!*”

Nem cirkalmazta véleményét az egyébként hosszú levelet jegyző egyik vezetőségi tag, aki az alábbi egyszerűsítés tette: „*Az illetékes vezetőségi tag az állatorvosokat szépen beosztja ügyeletbe, az állatorvos ügyel vagy sem. Ha bármi probléma van, bárki felé, aki érintett majd szépen megmagyarázza, mit tett, és miért. Aki a beosztást készítette, majd megmagyarázza, mit készített, kit osztott be, hova, mikorra stb. Aki meg nem ügyelt, az majd megmagyarázza, miért is nem ügyelt. Nem mutogat a Kamarára, elmondja, hogy ilyen és ilyen okok miatt nem ügyelt. Ennek elemzése azonban már egy etikai eljárás során történik meg azt követően, hogy valaki bejelentette a hiányzó ügyeleti szolgálat tényét.*”

Azt többen kifejezték, hogy minden szakma a rá vonatkozó szabályok betartásával tud csak működni. Az ügyeletre a törvényen kívül van megyei szabályzat, ami valamennyiünk számára egyértelművé teszi kötelezettségeinket. A Pest megyei szervezet döntése értelmében: ügyelni kell!

Az közismert, hogy felmentés adható az ügyelet alól, de ez indokolt esetben a Kamara vezetőségének beleegyezésével történhet meg, amint erre mindig akad példa (terhesség, betegség). Józan summázat szerint: „*Amikor az ügyeleti rendet megalkottuk (HírVETŐ 2006/1 – a szerk.), igyekeztünk minden ismert igényt figyelembe venni, és beépíteni. Senkit sem akartunk lehetetlen helyzetbe hozni. Azonban egyet nem tehettünk meg. Azt, hogy önkényes megtagadás esetén, vagyis elfogadható felmentési ok híján eltekintsünk tőle, toleráljuk a mulasztást.*”

A vitát kiváltó levél küldője, megismerve a levelezés tartalmát és tudomást szerezve a vezetőségi ülésen elhangzottokról, ismételtén kifejezte abbéli szándékát, hogy nem vállalja az ügyeletben való részvételt. De tovább is ment: „*Lassan-lassan szégyenkezniem kell, hogy szeretett megyém élén dűvik a mai magyar divat, amit úgy hívnak, hogy tisztességtelen tájékoztatás, vagy úgy is mondják mostanában, hogy csúsztatás, de mondhatjuk úgy is, hogy az információk időszakos visszatartása.*” Írása végén pedig ismét jogi lépésekről írt.

Az ismételt tiltakozásra jöttek ám megint a levelek:

„*Mi az, hogy a Kamarának meg kell szerveznie az ügyeletet, de ügyelni nem kötelező?*” A kérdés jogos. Az ügyelettel kapcsolatban kettős, egymásnak sajnos ellentmondó szabályozás van életben. Akkor ezzel a felmentő küldött-közgyűlési határozattal a mezőgazdasági kormányzatot szerette volna a Kamara az Államtól átvett feladatok finanszírozására kényszeríteni. A probléma tárgyalása megakadt, az állami szolgálat elzárkózott az ügyelet pénzügyi feltételeinek megteremtésétől, az okafogyott határozatot azonban azóta sem sikerült törölni. „*Az a baj, hogy a MÁOK és a MÁOK Pest megyei Szervezetének ügyeleti szabályzata nem kompatibilis. Egyértelmű volt, hogy csak idő kérdése, hogy az egyik ügyelni nem kívánó tag egyszer csak erre az ellentmondásra hivatkozva megtagadja azt. Nincs ebben semmi meglepő.*”

A novemberi vezetőségi ülésen döntés született arról, hogy az országos küldött-közgyűlést kérni fogjuk a korábbi határozatának megsemmisítésére.

A végére jöjjön egy megjegyzés, mintegy összefoglalásként: „Nem dolgozunk, hogy azonnal tájékoztassuk a tagságot a határozatainkról, de azokat – kis időeltolódással – mindenki olvashatja a HírVETŐben. Van egy legitim megyei szabályozás, mely valamennyi magánygyakorlatot végzőre nézve kötelező, de Te (Ti) a mögül próbáltok kiforoltni. Én is (és még sokan vagyunk ezzel) azt szeretném, ha lejártszanánk végre ezt a meccset, és jogi útra terelődne egyszer

a dolog. Ha gondolod, kezd Te, ha már beígérted!”

Számomra, a lap szerkesztője számára ez a vita messze több, mint egy renitens kollégánk harcias kiállása elképzelése mellett. A kollegialitást hívom tetemre egy olyan ügyben, amelyet egyikünk sem szeret, de a Kar, a környezetünkben élő kollégák és a magunk jól felfogott érdekében nem tiltakozunk az ügyelet megtagadásával.

dr. Mohai Imre

■ Bélyegzőhasználat

A MÁOK főtitkára, dr. Horváth László küldte az alábbi levelet a megyei szervezetnek.

A mai napon ismételten kezem ügyébe kerültek olyan magán-állatorvosi bélyegzőnyomatok, amelyekről első ránézésre is látható volt, hogy azokat nem az eredeti, hanem másolatban készített bélyegzőkkel nyomták a papírra. Az érintettek közül többeket felhívtam, és egyelőre csak megkértem őket a másolt bélyegző azonnali megsemmisítésére, előre bocsájtva, hogy a legközelebbi esetben már a szankciók is várhatóak lesznek.

Jelenleg is több rendőrségi ügyről van tudomásunk, ahol szabálytalan bélyegzőhasználat miatt került sor feljelentésekre.

Ezeknek az eseteknek a kapcsán kérem a MÁOK megyei szervezeteit, hogy

a megyében szokásos információs csatornákon keresztül ismételten és nyomatékkal hívják fel a megyei szervezet működési engedéllyel rendelkező tagjainak a figyelmét arra, hogy **a magán-állatorvosi bélyegző semmilyen okból nem másolható, és minden magán-állatorvos kizárólag a Kamarától kapott eredeti bélyegzőjét használhatja.**

A 2008. szeptember 1-től hatályos bélyegzőhasználati szabályzatunk alapján az ezzel ellenkező cselekedet etikai vétségnek minősül, és etikai eljárást kell kezdeményezni a másolt bélyegzőt használó kolléga ellen.

Ezzel összefüggésben felhívom a figyelmet arra is, hogy a MÁOK honlapján új menüpontot indítottunk, ahol folyamatosan megjelentetjük az állatorvosok nevét és a bélyegzőik számát, akiknek a bélyegzőjével kapcsolatban az eredetiséget illetően kétségek merülnek fel. Ugyanitt közöljük a korábban érvénytelenített, elvesztett bélyegzők számait is. ■

■ Újabb mentegetőzés

A szerkesztőt az ág is húzza. Másodszor kell helyreigazítást közölnöm, ezúttal a HírVETŐ 2008/3. számában megjelent beszámolómm egyik mulasztása miatt.

A lap 8. oldalán a tisztújítások eredményének leírásában kimaradt az országos SZATOK bizottság új elnökének említése. **Dr. Bíró Ferencet** sokan elsősorban egyetemi oktatói tevékenysége révén ismerik. Elnöki jelölését is feltehetően ennek az ismertségnek köszönheti. Napjainkban Ő a Magyar Kisállatgyógyász Állatorvosok Egyesülete elnöke, és mivel magán-állatorvosként Solymáron él és praktizál, a megyei szervezet tagja.

Megválasztásához valamennyiőnk nevében ezen az úton is gratulálunk, a magam nevében pedig úgyis, mint a SZATOK bizottsági „főnököm”-től, szíves elnézést kérek a mulasztásomért. ■

■ Kézihajtány

Ha egyedi eset volna, említést sem érdemelne. Azonban többször megtörtént, amit akár viccesen is fogadhatnánk, bár hamvassága inkább ostoba, mint tréfás.

Az ügyeletek internetes és nem papír alapú szétküldése miatt az egyik kerület felelőse kör e-mailben kérte az önkormányzatokat, hogy tudassák a havi ügyeleti beosztás közzétételével megbízott részlegük elektronikus elérhetőségét a megadott e-mail címen.

Jöttek is a válaszok mindjárt a neten.

Aztán jött a posta, és hozott tértivevényes ajánlott leveleket, amelyekben a feladó hosszú és hivatalos (fejléces) levélben, írásban közölte az e-mail címét.

E-mail címet írott levélben...

Olyan ez, mint amikor petróleumot töltünk az elemlámpába. ■

PetBed – Kedvence kényelmére!
Forradalmi újdonság a fekhelyek világában!

Forgalmazza: ArtVet
Telefon: 06-20-585-4549 Fax: 06-23-371-608
www.petbed.hu

In memoriam

dr. Tóth Sándor

1931-2008

Telefonon jött a megrendítő hír, majd néhány nap múltán a hirdetőtáblákon olvasható volt a gyászjelentés: szenvedéseit türelemmel viselve 2008. szeptember 18-án elhunyt dr. Tóth Sándor állatorvos.

Tóth dr. évtizedeken át olyan meghatározó személyisége volt községünk életének, akire most is szeretettel emlékezünk.

Dr. Tóth Sándor 1931. augusztus 15-én, Törtelen született gazdálkodó család gyermekeként. Iskoláit Törtelen kezdte, majd Cegléden a nyolcosztályos gimnázium következett. Kecskeméten érettségizett. Érdeklődése a humán gyógyítás felé irányította, de egy idős orvos tanácsára az Állatorvos-tudományi Egyetemre felvételizett. Diplomáját 1958-ban kapta kézhez, ezt követően három évet a szaporodásbiológiai kutatás területén tevékenykedett. Ezután Ceglédre jött, négy évig mesterséges termékenyítő állatorvosként dolgozott.

1963-ban kötött házasságot, 1967-ben foglalta el a megüresedett körzeti állatorvosi állást Csemőben.

Az állattartó csemőiek és mikebudaiak a mai napig őszinte tisztelettel emlegetik, idézik fel jellegzetes orgánumát, segítőkészségét, vidám, sokszor viccelődő, de komoly, bölcsen gondolkodó személyét.

Kezdetben egyedül látta el a két község állatállományát, először motorral, később Trabantjával járva a sokszor leküzdhetetlen-

nek látszó dűlőutakat. Sok éven át lakott feleségével és két leányával a Vasút dűlőben, a szolgálati lakásban, majd a Főúton (ma Szent István utca) alakították ki otthonukat.

Gyógyító tevékenységét nyugdíjba vonulása után is folytatta, súlyos betegségét követően is munkába állt.

Kollégáival barátságos és korrekt volt, mindenkivel jó viszonyra törekedett. Nemcsak hivatásának gyakorlásával, de a közéletben vállalt szerepével is Csemő községért dolgozott. Hosszú éveken át volt tanácselnök-helyettes, majd 1990-ben községi képviselőnek választották. Az első képviselőtestületben alpolgármester volt, és ő képviselte településünket a megyei közgyűlésben. 1994 után hatósági állatorvosi megbízása miatt képviselő már nem lehetett, de a közélet iránti érdeklődése ezután is megmaradt; véleményét, gondolatait megosztotta barátaival. Pontosan tudta saját helyét a világban, ez igazította el a sokszor kaotikus viszonyok értékelésében. Szeretett frappánsan fogalmazni, amelyben szellemessége és műveltsége tükröződött.

2000-ben Kecskemétre költöztek, de kapcsolata nem szakadt meg Csemővel.

A Polgári Kör meghívására velünk ünnepelt, tisztelgett az 1956-os forradalom és szabadságharc 50. évfordulója előtt. Akkor még jó egészségben volt, beszélgettünk a világról, a szakmánkról, a közös emlékekről.

78 évet élt, munkában, tisztességben.

Most fájdalommal búcsúzunk, Sanyi bátyám: Nyugodj békében!

dr. Kárpáti László

■ Vízisikló

Sokak számára érdekes és tanulságos levélváltás volt olvasható nemrég a Vetmail-en.

Szöke Zsolt: Mostanában többen ke-restek azzal, hogy kígyót találtak a ház környékén, a kertben. Kígyó: Üssük agyon! Veszélyes a gyerekekre, a család-ra! Nemrég mi is találtunk a kuka környékén (a hűvösben) egy apró példányt, amelyről megpróbáltam képet készíteni. Mellettünk (Kartal, Emse patak, Kocka tó) van víz bőven. Az állatka egyébként kb. 15 cm hosszú, az ajkánál sárgás színű folttal, villás nyelvét sűrűn öltöge-ti, felül kockás mintázatú, farka nem gyorsan, hanem fokozatosan, hosszan elvékonyodó. Szerintem ez egyszerű kockás sikló. Ha vipera is lehet, miről ismerhető meg? Egyébként mindig azt javaslom, hogy inkább ne közelítsék meg. Valaki szakért e témában? Egyálta-lán: Ha kígyót, siklót találnak, melyik az a szervezet, amelyik ezek védelmével foglalkozik (begyűjtés, élőhelyre elhe-lyezés stb.)?

Liptovszky Máttyás: Rákosi viperát az is keveset látott, aki direkt próbálta meg-fogni őket (a tenyészprogramhoz, illetve állománybecslés céljából). A keresztes-be sem könnyű belebotlani, és az is csak az ország egyes területein van. Lakott te-rületen nagyobb valószínűséggel lehet elkóborolt (és ugyancsak ártalmatlan) gabonasiklókkal találkozni.

Menyhért Zsuzsanna: A talált kígyó valószínűleg az ártalmatlan vízisikló lehet (fő ismertetőjele a sárga félhold a nyakán, ami a kockás siklónál hiányzik). Hazánkban nem sok vipera maradt, messzebről szemlélve a hátán végigfu-tó cikk-cakkos sötét sávról ismerhetők fel, közelebről nézve látni, hogy a fején sok apró, rendezetlenebb eloszlású pik-kely található (míg siklónál ez nagyobb és szimmetrikus), a pupillanyílásuk füg-gőleges rés alakú (míg siklónál kerek). A veszélyesebb keresztes vipera (eszmei értéke 50.000 Ft) a Zemplénben, illetve Zala és Somogy megyében él, ez utóbbi helyen a fekete színváltozata gyakori. A rákosi vipera már csak szigetszerű po-pulációkban él az Alföldön ill. a Kiskun-ságban (eszmei értéke 1.000.000 Ft), csak erre a fajra létezik védelmi program és telephely, és bár gyakorlatilag kizárt, hogy lakott területre tévedjen, ha mégis, akkor a Magyar Madártani Egyesületnél érdemes próbálkozni.

Liptovszky Máttyás: Kis hazánkban senki nem foglalkozik ilyen állatok befogásával hivatalosan. A nemzeti parkokat és az állatkerteket szokták ez-zel leginkább keresni, és ők általában segítenek is. Célszerű mindig azt taná-csolni, hogy hagyják békén az állatot, 1/2-1 óra múlva úgyszólván elmegy magától. **Magyarországon minden kétéltű és hulló védett!** Már a befogásuk (megfo-gás, elszállítás, elengedés) is engedély-köteles. Agyonütésről meg szerintem ne is tegyünk itt említést. ■

Kapd be!

A régi ügyfél újra hív. Két kutyája közül a robotstusabbal semmi gond, de a kicsi, a fürgé, az mindig ellenszegül, elbújik. Stressz az oltás a kutyának, a gazdájának egyaránt. Ártatlan arccal kérdezi a tulajdonosnő, hogy nem lehetne-e szájon át beadni a vakcinát? Látva értetlenkedő arcomat, igaza tudatában, teljes nyugalommal megismétli a kérdést.

Ha így állunk elmagyarázom, hogy a veszettség elleni oltás injekciós formula, a vakcina gyártója nem indikálja szájon át, csakis izomba, vagy bőr alá. Ennek oka nyilván a gyomorsav és az emésztőenzimek nem kívánt hatása a vírus antigénre. A tulajdonos nem tárgt, és elmondja, hogy anyósánál, a megye másik végében ez évek óta úgy történik, hogy a kolléga kevés enivalót kér, abba keveri a vakcinát, és meg is várja, amíg a kutya felfalja az ételt. Amikor hitetlenkedve kérdezem, hogy ez ugye vicc, azonnal a telefonhoz nyúl, és meg-

kérdezi az így eljáró kolléga nevét, címét. Első reakcióm a szomorúság. Ismerem a kollégát, valamikor egy kerületben dolgoztunk. Messzire került a környékről, szép praxist épített ki, a fiával együtt dolgozik, aki szintén állatorvos. Aztán a méreg fog el. Hogyan hozhat ilyen kényelmetlen helyzetbe, hogy még nekem kelljen magyarázkodnom? Hogyan végezheti a munkáját, amikor ilyen sarlatánságra vetemedik? Ha fél egy kicsit is morgolódós kutya közelébe menni, hogy beoltsa, elkészíti a kotyvalékot, és azt mondja neki, hogy ezt kapd be? És azzal nyugtatja magát, hogy ezzel jót tesz a kutyának és a tulajdonosnak egyaránt?

Senkinek nem tesz jót, magának legkevésbé. A Karnak pedig annyit árt, amit szavakban nem lehet kifejezni. Azért írtam le mindezt, mert az ilyet sehogyan nem veszi be a gyomrom.

dr. Mohai Imre

Internetes ügyfélszolgálati idézetek

Az alábbi párbeszédeket tartalmazó levél egy érdekességeket gyűjtő és azokat örömmel továbbküldő ismerősömtől érkezett. Jó szórakozást!

Ügyfél: *„Kattintok a csatlakozási ikonra. Feljön az ablak, és sohasem tudok felcsatlakozni, pedig mindig a Mégse gombra kattintok.”*

Helpdesk: *„Magyar nyelvű a program?”*

Ügyfél: *„Nem tudom.”*

Helpdesk: *„Menjünk be a Sajátgép-be.”*

Ügyfél: *„Jaj, de ez nem az én gépem...”*

Ügyfél: *„Az a problémám, hogy már beszéltem Önökkel korábban is.”*

Ügyfél: *„Az Enter-t ütni kell vagy írni?”*

Helpdesk: *„Mi a jelszava?”*

Ügyfél: *„A jelszavam? Hát volt egy jelszavam, mikor úttörő voltam, de már nem emlékszem rá...”*

Helpdesk: *„Milyen modemje van?”*

Ügyfél: *„Jó!”*

Helpdesk: *„Analog vagy ISDN?”*

Ügyfél: *„Laptop.”*

Ügyfél: *„Jesszusom! A számítógépem beszippantotta a CD-t!!!”*

Kedves Kollégám!

Ha nem értetted az összes humoros szóváltást, célszerű volna egy számítógépes tanfolyamra beiratkoznod. Sohasem késő!

MAGYAR ÁLLATORVOSI KAMARA PEST MEGYEI SZERVEZET

Magunkról

Állattartóknak

Állatorvosoknak

Hírek

Ügyelet

Továbbképzés

Jogszabályok

Szabályzatok

Hírvető

Regisztráció

Aktuális információk, tájékoztatók, szakmai programok és felhívások valamennyi állatorvos részére
– regisztráció nélkül

Az ügyeleti körökhöz tartozó települések és az ügyeletes állatorvosok elérhetőségei
– regisztráció nélkül

Továbbképzésekkel kapcsolatos információk, tervezett megyei programok
– regisztráció köteles

Link a Magyar Állatorvosi Kamara (www.maok.hu) vonatkozó oldalaira
– regisztráció nélkül

A MÁOK Pest megyei szabályzatainak teljes szövege
– regisztráció köteles

A 2004. októbere óta negyedévenként megjelenő kamarai lapunk valamennyi száma (archivum)
– regisztráció köteles

Ügyelet

Elérhetőség

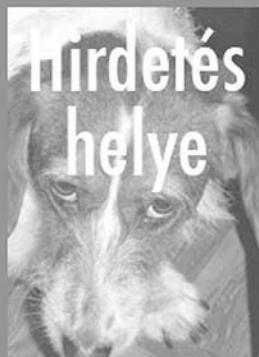
Társoldalak

Csak egy kattintás:
www.pest-megyei-allatorvos.hu

Néhány
kérdéses
adatlap
meg-
válaszolása
után a Pest
megyei
Szervezet
tagjai
számára
biztosított
belépés

*A HírVETŐ
valamennyi
olvasójának
és
weboldalunk
összes
látogatójának
boldog
ünnepeket és
sikeres újévet
kívánunk!*

Regisztráció

Felhasználó

Jelszó

Jegyezze meg!

Bejelentkezés

Elfelejtette a jelszavát?

Szervezeti hírek

KÖTELEZŐ INTERNET HOZZÁFÉRÉS ÉS E-MAIL CÍM

Az alábbi listában közölt kollégák még nem jelentették be működő e-mail címüket annak ellenére, hogy 2008. január 1-től, a magán-állatorvosi működés minimális felszereltsége részeként **KÖTELEZŐ** a székhelyen vagy rendelőben működő internetes elérhetőség (e-mail cím) biztosítása. Ezúton is kérjük, hogy az érintettek **postafordultával** tegyenek eleget a fenti kötelezettségnek, és mihamarabb **jelentsék be e-mail elérhetőségüket** a **maokpest@dunainfo.net** e-mail címen!

A MÁOK elnöksége a 2008. október 28-i ülésén határozott arról, hogy a fentieket nem teljesítők magán-állatorvosi működési engedélyét legkésőbb 2009. január 1-i hatállyal kötelezően vissza kell vonni. Az Elnökség felhívta a megyei szervezetek figyelmét arra is, hogy a jövőben folyamatosan ellenőrizzék az e-mail elérhetőség(ek) meglétét, ill. működőképességét, és amennyiben a megadott email címen a magán-állatorvos nem elérhető, a működési engedélyét haladéktalanul vonják vissza.

Az e-mail tekintetében még „adósok listáját” itt közöljük:

Angyal József dr.
Antal Lóránd dr.
Arany Tóth Attila dr.
Bajnok László dr.
Balogh József dr.
Banda István dr.
Barna Judit dr.
Bárdos Krisztina dr.
Bécsi László dr.
Bódi Gyula dr.
Bogár Orsolya dr.
Bojtos Ferenc dr.
Brauswetter Viktor dr.
Bucsy László dr.
Czeglédi László dr.
Czira Szabolcs dr.
Csajbók Ferenc dr.
Csizmadi Sándor dr.
Csomós Eszter dr.
Csurgai Mihály dr.
Demetrovics Pál dr.
Dóczy Katalin dr.
Doriccsák János dr.
Dudás Jenő dr.
Éliás Győző dr.
Erdei János
Erdélyi Géza dr.
Erdélyi Zita dr.
Erdős Gizella dr.
Fajta József dr.

Fekete József dr.
Filep Zoltán dr.
Földi Zsuzsanna dr.
Gábor Gyula dr.
Galántai István dr.
Gecse Zsuzsanna dr.
Grynaeus Orsolya dr.
Gubis János dr.
Gyabronka Boglárka dr.
Gyalai Mihály dr.
Gyulay Gyula dr.
Hajdú Pál dr.
Hudák Tamás dr.
Izing Simon dr.
Jakab László dr.
Kadocsa Emese dr.
Kedeiné Kiss Anna dr.
Kerényi János dr.
Kiss Krisztián dr.
Kiss Miklós dr.
Koleszár István dr.
Koltai Krisztina dr.
Kovács Zoltán dr.
Kováts Ferenc dr.
Könyves László dr.
Köves László dr.
Krevenka Antal dr.
Kulla András dr. HUNGAPIG
Kurucz Marianna dr.
Lakos László dr. (Árpád Kft.)

Lipka Zsuzsanna dr.
Makay László dr.
Málnási János dr.
Menyhárt Krisztina dr.
Mészáros János dr.
Molnár Attila dr.
Molnár Attila ifj. dr.
Molnárné Gyurmán Alice dr.
Molnár Zoltán dr.
Muncz Frigyes dr.
Nagy Annamária dr.
Nagy Gyula dr.
Nagy Zoltán dr.
Németh Antal dr.
Ozvald Kinga dr.
Pálinkás Jenő dr.
Papucsek József dr.
Pásztor Endre dr.
Patócs András dr.
Péntek Gábor dr.
Pénzes Tamás dr.
Pócs Gabriella dr.
Rátky József dr.
Rieden Sandra dr.
Sági László dr.
Sebeszta László dr.
Siket Péter dr.
Simon Viktória dr.
Simonyi Zsófia dr.
Skaliczky Sándor dr.

Soós Ferenc dr.
Szabó Ferenc dr.
Szabó József dr.
Szelényi Zoltán Viktor dr.
Szetei Viktória dr.
Szétág Jenő dr.
Szikszay Péter dr.
Szmodits Zsolt dr.
Teleki Ferenc dr.
Tóth József dr.
Tóth Klára dr.
Tóth Péter dr.
Tóth Tamás dr.
Vertetics Mónika dr.
Vetési Ferenc dr.
Vigh Márta dr.
Watzek István Péter dr.
Zöldi Lajos dr.
Zsombokos András dr.

FŐVÁROSI SZERVEZET
Hegedűs Tamás dr.
Kisgergely Judit dr.
Konrád Krisztina dr.
Mészáros Patrícia dr.
Nagy Andrea dr.
Novák István dr.
Pabar Róbert dr.
Varga Pál dr.

KAMARAI WEBOLDAL

A MÁOK Pest megyei Szervezetének honlapja, a www.pest-megyei-allatorvos.hu megkezdte működését. Csak egy kattintás, és pl. az **ÜGYELETEK** máris letölthetőek mind az állatorvosok, mind pedig a gazdák és az önkormányzatok részére. E lehetőséget kihasználva tervezzük azt is, hogy az ügyeleti beosztások - Kollégák felé postai úton történő – kiértékelésével a jövőben felhagyunk, és **csak e-mailben illetve a honlapon** megjelenítve fogjuk azokat tudatni az ügyelőkkel.

A honlap egyes részei **REGISZTRÁCIÓ** kötelesek: így olvashatók például a **megyei szabályzataink** illetve a **HírVETŐ** korábbi számai. Kérünk Benneteket, kattintsatok a honlapra, illetve regisztráljatok, a véleményeitek és javaslataitokat a honlappal kapcsolatban pedig feltétlen küldjétek meg a már ismert e-mail címre: maokpest@dunainfo.net Előre is köszönjük az érdeklődéseket, a kritikáitokat és a segítségéteket!

A 2008. szeptember-október-novemberben (kérelemre) kiadott új működési engedélyek:

		Ügyelet
Bauer Zsolt dr. (1879)	Vác II. csak kisállat (Göd)	R
Briskiné dr. Pálfi Krisztina (2870)	Ráckeve I. csak kisállatok (Szigethalom + ü.k.) Rendelői ügyelet helye: Lambertus Tamás dr. rendelője, Dunaharaszti	R
Crespo Carlos Enrique dr. (2881)	Monor IV. csak kisállat (Tápiógyörgye + ü.k.)	R
Csintalan Csaba dr. (2686)	Buda III. csak kisállat (dr. Szegei László rendelője, Érd + ü.k.)	R
Horváth Márk dr. (2788)	Gödöllő I. csak kisállat (Pilis-Vet Bt. rendelő, Gödöllő)	R
Kele Zsuzsanna dr. (3772)	Buda II. csak kisállat és Ráckeve I. csak kisállat (dr. Szaniszló Ferenc, Budaörs és dr. Szakács Endre, Szigethalom rendelője)	R
Kerényi Katalin dr. (3818)	Buda II. szűkített (csak lovak ellátása)	
Kincses Krisztina dr. (3491)	Vác I. csak kisállat (Kedvenc Állategészségügyi Központ, Vác + ü.k.)	R
Lakos Eszter dr. (3820)	Buda II. (Remeteszőlős + ü.k.)	K
Mester György dr. (3850)	Buda I. csak kisállat (Mestervet áo. rendelő, Szentendre + ü.k.)	R
Milei László dr. (3815)	Gödöllő I. (Szada + ü.k.) és Vác II. (Csomád + ü.k.)	K
Pintér Lilla dr. (3817)	Dabas I. csak kisállatok (Szelényi Zoltán dr. rendelője, Isónémedi + ü.k.)	R
Szlamka Péter dr. (1377/1)	Vác II. csak kisállatok (Dunakeszi + ü.k.)	R
Tomán Orsolya dr. (3758)	Ráckeve I. (Lambertus Tamás dr. rendelője, Dunaharaszti + ü.k.)	K

A 2008. szeptember-október-novemberben (kérelemre) visszavont működési engedélyek:

Barta Enikő dr. (3801)	Buda III. csak kisállat
Bíró Nóra dr. (3502)	Buda II. csak kisállat
Crespo Carlos Enrique dr. (2881)	Buda I.
Fäller Zsófia dr. (3479)	Ráckeve II.
Kotora Noémi dr. (2855)	Ráckeve II. csak kisállat
Nagy Noémi dr. (3526)	Gödöllő II. csak kisállat

Az ár és az érték kapcsolata

Gál Sándor dr., az USA-ban, Indianapolisban élő kollégánk egyik elgondolkodtató írására bukkantunk a Hungaro-Vet-en. A szerző hozzájárulásával kerül közlésre az írás.

Az ár és az érték összefüggéséről már korábban írtam, amikor két autószerelő műhelyt hasonlítottam össze képekkel és videóval. Már sokszor említettem, hogy milyen fontos dolognak tartottam azt, hogy a saját állatorvosi praxisom „más” legyen, mint a környező állatorvosi praxisok. Sokféle dolgot tettem ezért.

Az egyik az volt, hogy nagyon kényelmesre csináltam a praxisomat: bőrkárpék, fotelek, internet elérhetőség, kávé, péksütemények, hideg üdítők, kellemes zene. Udvarias, kedves kiszolgálást nyújtunk a tulajdonosoknak. Ugyanezen az elven nyitott meg egy új bank egy bankfiókot a praxisomtól két kilométerre.

Óriási itt a bankok között (és minden más szakmában) a verseny. Egy 3 km-es sugárban 12 banknak van bankfiókja. A kamatokkal nemigen tudnak versenyezni (az majdnem ugyanaz mindenhol), de különböző extra szolgáltatásokat vezettek be. Az új bank mindenkin túltett, és gyakorlatilag ugyanazt a megközelítést alkalmazta, mint amit én elkezdtem már több mint három éve a praxisomban. Internet elérhetőség két számítógépen, plazma TV, újságok, kávé, tea, üdítők és péksütemények.

Két fontos megállapítást hadd említsek: *Érték hiányában, a tulajdonosok egyedül az ár alapján fognak döntést hozni.*

Az (állatorvosi) munka értéke az állat tulajdonosának az informálásából származik; az (állatorvostól) származó információ hiányában a tulajdonos egyedül az ár alapján fog dönteni.

De hogyan lehet „értéket” adni a klienseknek? Mi az a szolgáltatás, amelyet úgy „értékelnek” a tulajdonosok, hogy azokért (magasabb) árat is hajlandóak fizetni?

Először is meg kell tudni, hogy mi is az, amit a kliensek szeretnének kapni. Ezt honnan tudjuk meg? Egyszerűen meg kell kérdezni a saját klienseinket! Mi is ezt tettük a praxisomban, és a válaszok alapján alakítottuk át a praxist, de még a reklámanyagok szövegét is. Elég 50-100 kérdőívet odaadni a klienseink egy csoportjának, és azok azt akár névtelenül is visszaküldhetik postán. Sok üzletnek (beleértve az állatorvosi praxisokat is) fogalma sincs arról, hogy mit is szeretnének a praxis saját kliensei!

Másodszor: meg kell próbálni minél magasabb szinten teljesíteni a kliensek kívánságait vagy elvárásait akkor, hogyha az üzletfilozófia célja a legmagasabb színvonalú szolgáltatás (hogyha az üzletfilozófia az, hogy a „legolcsóbb” áron kell szolgáltatni, akkor az ár, egyedül az ár lesz a meghatározó).

Harmadszor: az üzleteknek, vállalkozásoknak differenciálódniuk kell, és meg kell találniuk a saját üzlet (praxis) filozófiának megfelelő célközönséget (állattartókat). Bármelyik adott geográfiai területen (városban, városrészben) lesznek olyan emberek, akik a legjobb minőségű szolgáltatást keresik, és lesznek olyanok, akik a legolcsóbbat.

Negyedszer: fontos az, hogy nem szabad árversenybe bocsátkozni egy drágább önköltségű, magasabb színvonalú üzletnek egy „olcsó” üzlettel. Ahogy itt mondják, *„in a price war there are no winners, only survivors”*, vagyis „egy árháborúban nincsenek győztesek, csak túlélők”!

Ötödször: hogyha egy szolgáltatás túlszárnyalja a kliensek elvárásait, akkor az elkért magasabb ár nem kelt megütközést a kliensben, mert az „érezkelt” szolgáltatás magas színvonala lesz a meghatározó. Vagyis, a kliensek akkor panaszkodnak az árra, hogyha a kapott szolgáltatás színvonala alacsony volt.

Csak gondolatok bele a következő, igen egyszerű példába. Rántott húst szeretnék enni körítéssel. Lehetőségeim a következők:

1. Bemegyek a közértbe és megveszem a húst, a krumplit és a hozzávalókat, aztán otthon magam megcsinálom. Az ebédem ára így: 500 Ft.

2. Bemegyek a sarki önkiszolgáló étterembe, ugyanezt megveszem, és ott megeszem. Az ebédem ára így 750 Ft.

3. Bemegyek egy harmadosztályú étterembe. Az ebédem ára így: 2.000 Ft.

4. Bemegyek egy elsőosztályú étterembe. Az ebédem ára így: 4.000 Ft.

5. Bemegyek a Gundel Étterembe. Az ebédem ára így: 8.000 Ft.

Mi a különbség?

Az étel ugyanaz (rántott hús krumplival), az elkészítés minősége hasonló.

A különbség a szolgáltatás minőségében van, a környezet által megteremtett hangulatért fizet a vevő (a vendég) nem azért, mert az alapanyagáraknak (a hús és a krumpli) más beszerzési ára lenne!

A szolgáltatás (az asztalfoglalás lehetőség, a pincér által történő kiszolgálás, a vendéggel való érintkezés kellemessége, az étkezéslet minősége és tisztasága, a tálalás, az étterem belső hangulata, az étterem hírneve, a ruhomegőrző néni udvariassága, a WC tisztasága) „előállításának” a költségei különbözőek minden fentebb felsorolt étkezési helyen, ennélfogva az étel árának is különbözőnek kell lennie minden egyes helyen.

A tanmesénk tanulsága: **az állatorvosi praxisoknak is differenciálódniuk kell,** legyenek nagyon olcsó és nagyon drága praxisok, találja meg minden praxis a saját, egyedi arculatát, praxisfilozófiáját és ehhez az egyedi praxisfilozófiához találja meg, vagy fejlessze ki azokat az állattartókat, akik azt a bizonyosfajta szolgáltatási színvonalat igénylik. **A minőségi szolgáltatást kínáló praxisok sohasem menjenek bele egy árversenybe.** A differenciálódott praxisok merjenek elkérni olyan árakat, amelyek mögött olyan szolgáltatási színvonal áll, amely túlszárnyalja a kliensek elvárásait. ■

Pályakezdő támogatás

LEGKÖZELEBBI BEADÁSI HATÁRIDŐ: 2009. március 31.í

Másodszor döntött a megyei szervezet vezetősége a pályakezdő támogatás odaítéléséről. Ezúttal két jelentkező páros közül kellett választani. Mindkét pályázat alapos, átgondolt munka volt, melyben részletesen ismertették a befogadó és a pályakezdő érveit, szándékait.

A meghallgatáson – a vezetőségi ülésen már ismertetett írott anyagokon túl – a személyes kommentárokról figyeltünk. A háromtagú zsűri (elnök-alelnök-titkár) egyhangúlag a Horváth–Korvin páros pályázatát ítélte támogatásra érdemesnek, és ezt a javaslatot vitte a vezetőség elé, amely a novemberi ülésén jóvá is hagyta azt. Az alábbiakban a győztes páros írásos jelentkezését közöljük.

Tisztelt Vezetőség!

Szeretnénk jelentkezni a Magyar Állatorvosi Kamara Pest megyei Szervezete által kiírt „Pályakezdő állatorvos támogatása” című pályázatra. A pályázatot **dr. Korvin László** pályakezdő gyakorlonok és **dr. Horváth Bánk**, mint Pest megyében működő befogadó állatorvos közösen készítették el.

Alulírott **dr. Horváth Bánk**, mint befogadó állatorvos, igazolásként nyilatkozom arról, hogy az Állatorvos-tudományi Egyetemen 1998-ban szereztem cum laude minősítésű diplomát. Az 1 éves gyakornokságomat szülővárosomban, Győrött töltöttem a dr. Tolnai György vezette Szabadhegyi Állatorvosi Rendelőben, illetve óraadó állatorvos-tanárként a Veres Péter Mezőgazdasági Szakközépiskolában. 1999-től 2007 végéig a budapesti XVIII. kerületben található Murmu-czok Állatgyógyászati Centrum és Állatpatikában dolgoztam, mely rendelőintézetnek 2002 szeptemberétől voltam vezető állatorvosa. 2006. decembertől idén májusig kórházi állatorvosként heti többszöri rendszerességgel egyedül ügyeltem a Lehel úti Állatkórházban éjszakánként és hétvégenként.

Az állatorvosi diploma megszerzése óta folyamatosan fejleszttem szakmai tudásomat, számos postgraduális továbbképzésen vettem részt. 2001-ben sikeresen elvégeztem az „Állatorvosi röntgenológiai alapismeret” című felsőfokú tanfolyamot, „Bővített fokozatú sugárvédelmi ismeretek”-ből eredményes vizsgát tettem. 2003-2006-ig klinikus kiséllatgyógyász-szakállatorvos képzésben vettem részt. Közben 2004-ben elvégeztem az Egyetemen szervezett több napos „Ultrahang-diagnosztikai módszerek alapjainak elsajátítása, alkalmazása a kiséllatgyógyászatban” című tanfolyamot is. 2006-ban cum laude minősítésű klini-

kus kisállatgyógyász-szakállatorvosi diplomát szereztem.

Kerepesi magánpraxisomat 2008. január elején indítottam. A Kerepes-Vet Állatgyógyászati Központban állatorvosi

pályakezdő állatorvosok támogatása pályázatra.

1984-ben születtem Karcagon, általános iskolai és gimnáziumi tanulmányaimat Püspökladányban végeztem. 2002-

A pályázók meghallgatása

rendelő, állatgyógyszertár, állateledel és -felszerelés szaküzlet üzemel egy épületben. Az állatorvosi rendelő korszerű eszközökkel és műszerekkel felszerelt, minden állatot altatógéppel, isofluran altatógázzal altatunk. A dinamikusan fejlődő rendelő reggel 9-től este 20-ig tartó nyitva tartás mellett jelenlegi forgalmát tekintve 2 állatorvosnak ad munkát túlnyomórészt a kisállatgyógyászat területén, minimális nagyállat-haszonállat ellátással.

Mint befogadó állatorvos igazolom, hogy rendelkezem a legalább 5 éves szakirányú szakmai gyakorlattal, kamarai tagdíjaimat rendszeresen befizetem, továbbképzési pontszerzési kötelezettségemet minden 3 éves ciklusban többszörösen túlteljesítem.

Alulírott **dr. Korvin László**, állatorvos gyakornok jelentkezni szeretnék a MÁOK Pest megyei Szervezete által kiírt

ben nyertem felvételt a Szent István Egyetem Állatorvos-tudományi Karára, ahol 2007 novemberében kaptam meg az állatorvosi diplomát. Amikor annak idején megérett bennem az elhatározás, hogy állatorvos legyek, az egyszerű falusi tászkás állatorvos képe élt bennem, aki marhát

ellet, kutyát olt, malacot herél. Aztán be kellett látnom, hogy mennyi minden megváltozott azóta. Megcsappant a haszonállatlétszám, a tudomány pedig annyit haladt előre, hogy szinte lehetlenné vált minden szakterülethez magas szinten érteni. A kisállatorvoslás lett tehát a fő célkitűzésem, és már a végzés előtti években elkezdtem rendelőkbe járni, legnagyobb intenzitással a budapesti XVII. kerületben található Chiru-Vet Állatorvosi Rendelőbe. Itt az alap gyakorlati ismereteket, gondolkodásmódot sajátíthattam el, ami mellett nagyszámú lágy- és csontsebészeti műtétet láthatam. Állatorvosként is ebben a rendelőben kezdtem el dolgozni 2008 januárjában, de egyre inkább hiányoztak a nagyállatos esetek illetve a falusiasabb légkör. Végül a váltás mellett döntöttem, 2008 májusában a Kerepes-Vet Állatgyógyászati Központba kerültem, dr. Horváth Bánk keze alá.

Rendelőnk fő profilja a kisállat-gyógyászat, illetve állatpatikát is üzemeltetünk. Munkaköröm klinikus állatorvos, állatpatikus, melyet napi 8 órában látok el. Önállóan végzek betegvizsgálatokat, gyógykezeléseket, az általunk végzett légyszervi műtéteknél előkészítést, aszisztálást, valamint egyes alapműtéteket önállóan végzek. A bonyolultabb eseteket mindig átbeszéljük, számba vesszük a lehetséges kórokokat, gyógykezelési lehetőségeket, és közösen döntünk az alkalmazandó terápiáról. Feladataim közé tartozik továbbá a patikába érkező páciensek kiszolgálása, rendelések leadása, bevételezések elvégzése, nyilvántartások vezetése. Néha becsúszik egy-egy nagyállatos eset, illetve az állatpatikánkban is többen fordulnak meg haszonállatos problémákkal, és egyre több galambász is segítséget kér tőlünk, ezen esetek nagy részét – ha lehetősége van rá – Horváth doktor hozzám irányítja. Szakmai céljaim között szerepel mind elméleti, mind gyakorlati tudásom elmélyítése a kisállatgyógyászat mellett a lógyógyászat és a galambgyógyászat terén is szakkönyvek, internet, valamint szakmai továbbképzések segítségével. Fontosnak tartom, hogy az állattulajdonosokkal is minél jobb kapcsolatot tartsunk, célom olyan állatorvossá válni, aki felé bizalommal fordulhatnak az emberek bármilyen problémával kapcsolatosan.

A sikeres pályázat segítséget nyújthat számunkra rendelőnk fejlesztésében. Célunk a műtétek alatt biztonságosabb altagást lehetővé tevő örzőmonitor (pulzoximéter és légzésfigyelő), valamint melegítőpárna beszerzése, melyek szintén a gyakornok állatorvos sebészi fejlődését segítenék. Hosszabb távon a diagnosztika

kát lényegesen megkönnyítő ultrahang készülék beszerzését tervezzük. Ezen kívül különböző, a haszonállatpraxis területén gyakrabban használt műszert szeretnénk vásárolni (emaszkulátorok, orr-

dr. Boros Bálint,

dr. Korvin László,

dr. Horváth Bánk

nyelőcső szondák, oltópisztolyok, patavizsgáló fogó, patakés, szülészeti eszközök, védőfelszerelések stb). Bővíteni kívánjuk továbbá szakmai könyvtárunkat is mind a kisállatorvoslás, mind a nagyállat-gyógyászat szakkönyveivel. Próbálunk továbbá lehetőséget találni arra, hogy a pályakezdő kolléga az Egyetem klinikáin a rendelőnkhez képest gyakrabban előforduló esetekben, betegvizsgálatokba, beavatkozásokba betekintést nyerhessen, gyakorlati tapasztalatait az ottani rendeléseken való részvétellel bővíthesse.

Bízunk benne, hogy pályázatunk megítélése pozitív lesz, és segítségével sikerül megvalósítanunk kitűzött céljainkat.

Tisztelettel:

dr. Horváth Bánk és dr. Korvin László

■ Csikós Károly levelét megírta

A levelet, amely 2008. 08. 27-én a Vetmail 16. kötet 74. számban jelent meg, a szerző engedélyével közöljük. A levél megelőzte a veszettség oltás szakmai szabályairól határozó küldöttközgyűlést.

Kedves Kollégák!

A veszettség jelenleg a 4 %-át képezi a praxisunk bevételének. Remélem, hogy a jövőben ez az arány – annak ellenére, hogy teljes joggal olthatok majd – tovább csökken. A kiséllat praxisban ugyanis a bevétel minél kisebb hányada származik a kötelező beavatkozásokból, annál színvonalasabb a praxis nyújtotta többi szolgáltatás. A veszettségért azért jönnek be az emberek, mert az kötelező, a többiért viszont azért, mert szerintük érdemes. És ha jól csináljuk, akkor egyre többen jönnek ez utóbbiak miatt.

Ha valaki kiséllat praxisának bevételi oldalán 10 % felett reprezentál a veszettség elleni védőoltás bevétele, annak érdemes elgondolkodnia azon, hogy mit csinál rosszul? Akinél ez 50 %, ott a kérdés úgy merül fel, hogy kíván-e egyáltalán kiséllat praxissal foglalkozni vagy sem? Ha nem, akkor nem becsületes dolog az, hogy kiáll az utcasarokra és elveszi a bevételt attól, aki pedig komolyan csinálná a kiséllatot, de a veszettség oltás nélkül nem mer beruházni egy rendelőbe. Az 50 %-os potenciálisan jó kiséllatos, csak el kellene határoznia magát, és belevágnia a dologba. Akinek viszont a kis-

állatos bevételének ennél is nagyobb részét, esetleg 100 %-át adja a veszettség elleni védőoltás, az gyakorlatilag EGYÁLTALÁN NEM FOLYTAT KISÁLLAT PRAXIST, csupán “berabol” oda időnként a veszettséggel, amihez nem kell semmi, sem szellemi, sem más tőke, nem kell hozzá szakértelem, sem rendelő, sem felszerelés, sem odaadás, sem áldozatkészség és még jó sok minden nem kell, ami a kiséllat praxisához viszont szükségeltetik. Ahhoz CSAK EGY KIOSZTOTT UTCASAROK kell, ahová kiállhat, és elvégezheti azt, amire magát képesnek tartja. És ezt is csak azért, mert nálunk a Kamara ezt megengedi neki (hiszen másutt nem).

Ha – hasonlóan a gazdagabb európai országokhoz – nem lenne általános nálunk a beruházás nélkül, közterületen végzett veszettség elleni tömegoltás gyakorlata, akkor Magyarország a jelenlegi sokszorosát igényelné állatorvos létszámban, és azok is a jelenleginél többet keresnének. Miért? Mert ha MINDENKI arra törekedne, hogy a veszettségből származó bevétele legfeljebb 4 %-a legyen a kiséllat praxisból származó bevételeinek, akkor olyan szolgáltatásokat nyújtana, amiről ma azok az emberek, akik az utcán oltatják a kutyájukat, nem is álmodnak, nem is tudják, hogy létezik vagy hogy szükségük lehet rá. Ha egy faluban kocsma nyílik, lesz rá kereslet. Ha rendelő, akkor meg arra. És a tendencia azt mutatja, hogy a rendelőkre sokkal tartósabb fizetőképes kereslet vár, mint a kocsmákra. Hülyeség? Mondjátok azoknak, akik már belevágtak, és napról napra jobban és nagyobb haszonnal csinálják!

Aki ma az utcai oltás fennmaradásáért küzd, az a saját nyomorát akarja bebiztosí-

tani. Mindent elkövet azért, hogy gyorsan lerabolja a kisállat praxist, kihalászva belőle a könnyen, befektetés és szakértelem nélküli bevételt (azt a 4%-ot), vagyis meggebed azért, nehogy egy eladható vagy bérbe adható praxist gründoljon össze magának, amit majd a nyugdíjazásakor elad, vagy amit bérbe adva kiegyezítheti öregkori bevételeit.

Sokan érezhetik ma úgy, hogy kénytelenek beszállni az osztozkodásba, hiszen eddig elhalászta előlük a hatósági kolléga a nagy bizniszt (mert ez még az utcán is az!), de ha belegondol rájön, hogy ezzel csak prolongálja azt a helyzetet, hogy csupán az a 4% kerüljön állatorvosi zsebbe és a többi 96%, amit az egyre színvonalasabb szolgáltatásokkal mellé lehetne tenni, az elveszen. A polgárok így joggal gondolhatják, hogy nincs is más választásuk, mint évente egyszer kimenni az utcasarokra a lebegő laborköpenyben oltó állatorvoshoz, és azzal le is tudták a kötelezettségeiket a kutyájukkal szemben.

Rendelők így is nyílnak, a tömegoltás sújtotta vidéken is, és meg is maradnak, arcába nevetve a belevágni nem merőknek. Csak éppen töredék annyi nyílik, mint akkor nyílhathatna, ha minden vesztség oltás oda menne be.

Emberek, méghozzá okos, egyetemi végzettségű emberek mennek majd el holnap a kamarai küldöttközgyűlésre, és lelkesen arról fognak vitatkozni, hogy fennmaradjon-e a mai helyzet, és hogy ki állhasson ki a sarokra, ugyan minimum sejtik, hogy mindannyian veszítünk vele. Pedig a magyar állategészségügy ma egy csodálatos kegyelmi állapotban van, ami a briteknek nemigen adatott meg soha: a kutyatartó, ha akarja, ha nem, évente legalább egyszer el kell menjen az állatorvosához, vagy ki kell

hívnia azt, hogy eleget tegyen a jogszabályi kötelezettségének. Ez egy olyan lehetőség, amivel élni kellene, nem elpazarolni, mert ez lehetővé tenné, hogy viszonylag rövid időn belül bemutassuk a kényszerből bejövő ügyfeleinknek azt, hogy milyen szolgáltatásokat vagyunk képesek nyújtani, hogy mi mindenre van még nekik szükségük, csak ma még nem tudnak róla.

Ez egy olyan lehetőség, amivel élni kellene, nem elpazarolni, mert lehetővé tenné, hogy ne csupán az a 4% jöjjön be, amit az utcai biznisz kitermelni képes, hanem annak akár a 25-szöröse, vagyis az a 100%, ami vidéken és városban marsallbotként ott van ma minden állatorvos zsebében. Ha az osztrák és a skót paraszt évtizedek óta beviszi a falusi rendelőbe a kutyáját, akkor a magyar is megtenné ugyanezt. Csak éppen Skóciában és Ausztriában az állatorvosok nem praktizálhatnak az utcán. Mi megtehetjük, ezért meg is tesszük. Pedig nem vagyunk alábbvalóbbak vagy rosszabbak, csak a helyzet rosszabb, és azt ma éppen nem a körülmények formálják, hanem MI MAGUNK. Ahhoz ugyanis, hogy ne tartsuk a potenciális lehetőség 4%-án a kisállat praxistól származó bevételeinket, egyetlen dolog kell csupán: olyan állatorvos, aki hajlandó belefektetni.

Sejtem, Ti is sejtitek, holnap nem ez lesz a téma. Kipirult arccal, dobogó szívvel megy majd a vita az utcai praktizálás jobb elosztásáról, felháborodott moraj inti majd le a magamfajta idealista idiotákat, és megrázóan felemelő közösségi érzést tapasztalva szavazza majd meg a küldöttek többsége a vidéki kisállat praxist tovább nyomorgató tömegoltás kamarai elosztását. Nem kell nekünk az, ami az osztrákoknak vagy a skótoknak, nem kell nekünk XXI. század, nem kell nekünk semmi, csak egy utcasarok,

ahol továbbra is elpazarolhatjuk a holnapunkat... De sebai!

Nyilván nem lesz ez így örökre, hiszen előbb-utóbb jön majd egy európai direktíva arról, hogy most akkor már Európában inkább senki ne praktizáljon többé közterületen, amit majd mi, jó tanulóként betartunk, de talán már későn, mert addigra az utolsó veszett róka is kiszorulhat a Balkánról. Csak

mi maradunk ott. Mi, akik néha azzal dicsekszünk magunknak, hogy létezik valami nagy magyar intelligencia, hiszen mi találtuk fel a C-vitamint és az atombombát...

Szerintetek ki lesz ennek az egésznek a legnagyobb vesztese? A polgár vagy az állatorvos? ■

■ Honnan tudod, hogy 2008-ban élsz?

1. Véletlenül a mikrón ütöd be a PIN-kódodat.
2. Több éve nem pasziánszoztál rendes kártyával.
3. Tizenöt különböző telefonszámod van egy háromtagú családhoz.
4. Sms-t küldesz a melletted ülő embernek.
5. Azt mondod, azért nem tartod a kapcsolatot a régi ismerősökkel, mert nincs meg az e-mail címük.
5. Négy éve ugyanannál az íróasztalnál ülsz, de közben három különböző cégnél dolgoztál.
7. A főnököd nem tudná elvégezni a te munkádat.
8. Felhívod a családot, hogy tudd meg otthon vannak-e, miközben hajtasz be a garázsba.
10. Megpróbálsz összeadni a távirányítóval.
11. Ha elmész otthonról a mobiltelefonod nélkül (amit életed első 10-20-30-40 évében nem is ismertél), pánikba esel, és máris visszamész érte.
12. Reggel az első, hogy bekapcsolod a számítógépet, még mielőtt kimész kávéért a konyhába.
13. Mosolygysz és bólogatsz, miközben ezt olvasod.
14. Még rosszabb: pontosan tudod, hogy kinek fogod ezt továbbküldeni.
15. Túl elfoglalt vagy, hogy észre vedd, hogy nincs 9-es a listán.
16. Tényleg megnézted, hogy nincs 9-es a listán.
17. Gondolom az sem tűnt fel, hogy két 5-ös van a listán.
18. Ezt is megnézted, újra.
19. És most nevensz magadon.
20. Gondold végig, hogy miért!

Kicsit meghökkentő, és elgondolkoztató! De ha most ez van, mi lesz 2010-ben, vagy később?

Megszűnnek az igazi emberi kapcsolatok? Reméljük nem! ■